

have Borgerrepræsentanterne meent, og anseet det som utvivlsomt, at Kjøbenhavn, som Commune betragtet, vilde blive langt stærkere belastet med Udgifter, naar et Politicorps og Brandcorps, som de i Comiteens Betænkning omhandlede, paa Communens Befordring skulde oprettes og vedligeholdes; og, naar endelig Comiteen havde troet, at under virkelig farlige Bevægelser vilde den Bistand, som ydedes af Borgervæbningen, stedse være af en tvivlsom Natur, have Borgerrepræsentanterne dog antaget, at Borgervæbningen just i et kritisk Tidspunkt var istand til at udøve en stor moralisk Indflydelse, ligesom den ogsaa kunde være istand til at yde Politiet den fornødne Bistand ved saadanne forefaldende Leiligheder. Det er altsaa ganske afgjort mod Communalbestyrelsens Anskuelse, at det kunde være ønskeligt, at Borgervæbningen aldeles blev nedlagt, og; forsaavidt den ærede Rigsdagsmand, jeg nyligt nævnte, skulde have tilstigit et saadant Forsmaal ved Sagens Udsættelse, maa jeg, paa Regjeringens Begne, paa det Allerbestemteste nedlægge Indsigelse derimod, da jeg vilde ansee det i høieste Grad betænkeligt og skadeligt i flere Retninger, om en saadan Tanke gjorde sig gjældende derfor. Men en ganske anden Sag er det, naar man nu gik ind paa en Udsættelse af Sagen, for senere at komme til en sikrere og bedre Grundvold, paa hvilken man kunde bygge en Lov om Borgervæbningens Omorganisation, og i saa Henseende er jeg, efter hvad jeg har tilladt mig at anføre, ganske enig med det ærede Udvalg i, at den Grundvold, man nu har at lægge for en Borgervæbningslov, ikke er tilstrækkelig oplysende, da man ikke veed nøiagtigt, hvilke af Statens Beboere man kan gjøre Regning paa til Medlemmer af Borgervæbningen, hvor stor en Tilgang der kan blive, og man derfor savner de væsentligste Momenter til at bestemme Aldersgrænsen, som igjen vil have en væsentlig Indflydelse paa hele Borgervæbningens Organisation. Det er derfor, at jeg, uagtet jeg naturligvis, forsaavidt Thingets øvrige Medlemmer maatte finde det ønskeligt, at Sagen gaaer sin videre Behandling paa regulativmæssig Maade ind, ikke kan have Noget derimod, og tværtimod maa ansee det som over-

eensstemmende med den Hensigt, der har ligget til Grund for Regjeringen ved Sagens Forelæggelse for Thinget, paa den anden Side dog ikke kan Andet end fuldkommen erkjende de Grunde, der have ledet Udvalget til at gjøre den principale Indstilling, ved hvis Antagelse af Thinget jeg altsaa for mit Vedkommende ikke vil finde Noget at erindre.

Krigsministeren: Efterat min Collega, Justitsministeren, har udtalt Regjeringens Anskuelse om nærværende Lovforslag i Almindelighed og det principale Indstillingspunkt af Udvalget, hvorvidt det er tilraadeligt nu at tage Loven til Behandling eller at udsætte den, staaer der kun lidet tilbage for mig at tilføie. Jeg maa hovedsagelig tiltræde de af Justitsministeren og af Udvalget anførte Grunde, for at udsætte Behandlingen af denne Lov, indtil en ny Plan er lagt for Hærvæsenets Ordning, efter som en Lov for Borgervæbningen, navnlig i Kjøbenhavn, i flere Retninger maa ansees som et Complement til Hærens Organisation, og det unægtelig, for at give en fuldstændig Lov for Borgervæbningen, er vigtigt at vide, af hvilke Elementer den kommer til at bestaae og hvor stor den kan antages at vorde, efter som deraf væsentligen vil afhænge den Tjenesteplygt, der vil paaligge ethvert enkelt Medlem deraf. Hvad Styrken angaaer af den fremtidige Borgervæbning, af hvilke Classer af Samfundet eller af Børnepligtige den skal bestaae, vil afhænge af de forskellige Bestemmelser, der ville blive tagne ved den fremtidige Organisation. Udvalget hentydede paa, at man ikke veed, hvor stort et Antal af den nu tjenstgjørende Styrke, der under forandrede Forhold vil overgaae til Forstærkningen; der synes at være heri en Antydning, som om Tjenesten i Borgervæbningen kunde træde istedetfor Tjenesten i Krigsreserven, saaledes at de Børnepligtige, som udskrives her i Kjøbenhavn, efterat have gennemgaaet Tjenesten i Linien, skulde, istedetfor at overgaae Reserven, indtræde i Borgervæbningen. En saadan Bestemmelse vilde indeholde en meget betydelig Afvigelse fra Børnepligtsanordningen af 1849, og der har under de nærværende Krigsforhold vist sig et saa stort Forbrug for Mandskab, at det var meget at tvivle paa, at